

[Aksel Larsen.]

tinget; jeg har talt for det i udvalget, men jeg har ikke fundet ørenlyd, og jeg anser det for meningsløst og hensigtsløst at stille ændringsforslag, når jeg ved, at samtlige øvrige partier vil gå imod det.

Endvidere er der dette med repressalier for begåede ulovligheder eller påståede ulovligheder. Ja, jeg skal ikke gå i detaljer, men nøjes med at henvise til, hvad der er sagt i henvendelsen fra søfolkene. Det er naturligvis givet, at der under en sådan konflikt på begge sider foregår noget, som man kan løbe til en eller anden domstol med — det være sig den faste voldgiftsret, sø- og handelsretten eller andre instanser. Der kunne måske også være tale om, at man kunne gå til politiet med kriminelle anmeldelser. Mig bekendt er der noget, der hedder posthæmmelighed, og kaptajnerne på danske skibe har, selv om skibet ligger i fremmed havn, ikke lov til at bryde breve til søfolkene og affotografere deres indhold og derefter lukke brevene og aflevere dem til søfolkene, lige så lidt som de har ret til at tilbageholde breve, der kommer til søfolkene fra deres organisationer, og nægte at udlevere dem eller nægte at oplæse telegrammers indhold.

Det forholder sig også sådan efter den fremstilling, jeg har fået — og jeg tror, den er rigtig — at i en konfliktsituation som denne går det for mange rederiers vedkommende for langsomt med at befordre posten fra søfolkenes organisationer ud til skibene; den kan jo kun beføres ved rederiernes hjælp, fordi de er de eneste, der præcis ved, hvilke havne skibene anløber i den nærmeste fremtid. Derfor var det skik, at man afleverede brevene frankeret som luftpost på rederikontoret, som så skulle sende dem videre. Men der er altså adskillige rederier, som under hele konflikten ikke har kunnet bevæge sig til at putte dem i postkassen, således at forbundet ikke har kunnet komme i forbindelse med besætningen på skibene. Under disse forhold vil der naturligvis ske mangt og meget, som man ved at pukke på love og forordninger kan indklage for retten.

Der kan også udøves andre repressalier; man kan nægte at forhyre folk og den slags, og på den anden side kan også søfolkenes organisationer have noget at klage over. Jeg finder, at her burde der siges noget al-

vorligt om, at alle den slags repressalier og indklagen for voldgift o. s. v. ikke bør finde sted, og hvis sådan indklagen er sket, bør den trækkes tilbage. Det kunne være sat ind i lovforslaget; det ville slet ikke have været urimeligt. Vi har præcedens herfor fra afslutning af de større faglige konflikter, hvor de to parter selv har sat ind i overenskomsten, at de er enedes om ikke bagefter at ville forfølge hinanden, selv om der var begået noget, der sådan lå på kanten af det lovlige; folketinget kunne altså godt sætte noget sådant ind i lovforslaget, men det har man ikke villet.

Under disse omstændigheder har jeg tiltrådt den bemærkning, der findes i betænkningen om, at de to hovedorganisationer skal gøre, hvad de kan for at sørge for, at sagen bringes i orden med det formål at skåne søfolkene for disse repressalier, og med det formål at sikre det, som formentlig er nok så vigtigt som arbejdsfred, nemlig arbejdsro.

Der er en ting til, som må bemærkes, og det er, at hvis man betragter stemmetallene fra arbejdernes afstemninger, ser man, at søfolkene kun møder op med et par tusinde stemmer. Ja, det gælder Sømændenes Forbund; det stemmer med kun 2 000 stemmer, og så er det jo nok, hvis det møder med 1 500 stemmer; dermed er opfyldt kravet om de 75 pct. Men dette, at der er 5 200 søfolk, der ikke deltager i afstemningen, nemlig dem, der er forhyret med danske skibe, som ikke indløber i dansk havn, og som i medfør af søloven ikke kan deltage i afstemningen, fordi de ikke kan komme hjem, nogle har forsøgt — man kunne gøre det at sende mæglingforslaget ud til dem, men det nytter ikke, når mæglingforslaget ikke kommer dem i hænde — dem skal man også tage hensyn til, når man pukker på, at afstemningsresultatet i transportgruppen er sådan og sådan. Man må altså erindre, at flertallet af søfolkene ikke har haft lejlighed til at deltage i afstemningen, og at søfolkenes organisationers hovedbestyrelse af grunde, som ikke er mig helt klare, ikke engang har adgang til pr. kompetent forsamling at stemme for de fraværende medlemmer.

Af disse grunde mener jeg at der burde have været foretaget ændringer i mæglingforslaget, før man ophører det til lov.